

Boden-ANAN

medlemsblad för

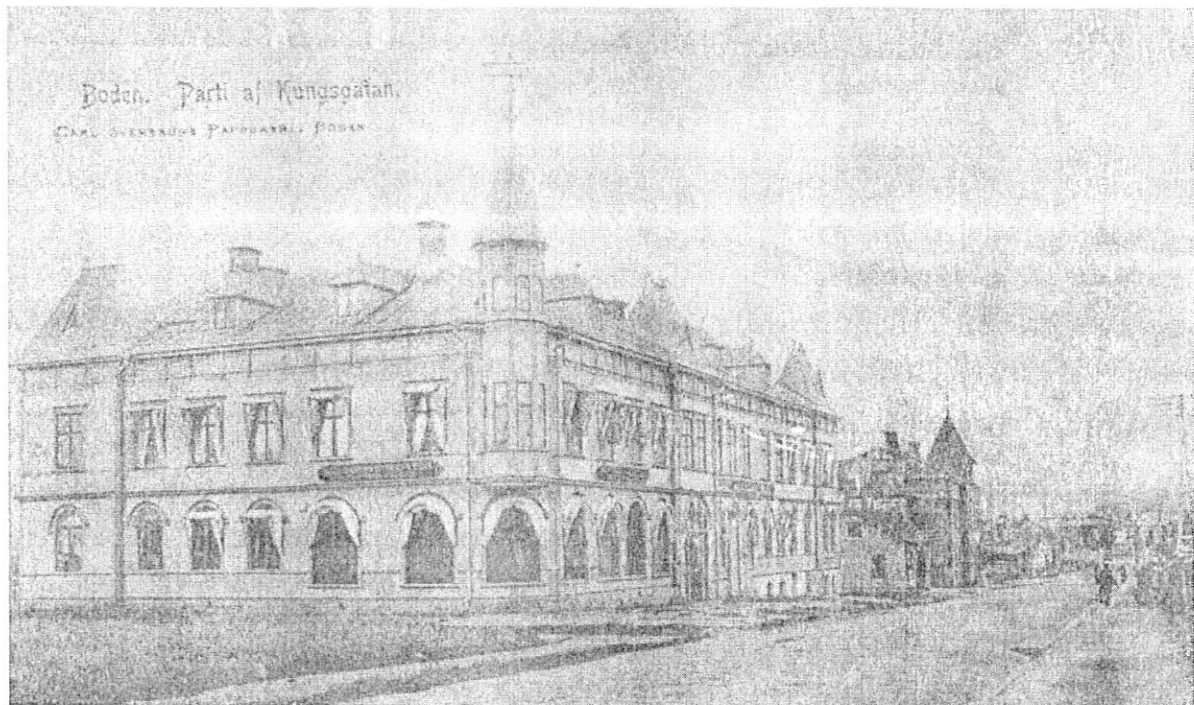
Boden
Överluleå
Forskar Förening

Nr 2

Årgång 8

Maj 1999

Bilden är från tiden mellan 1904-1908. Till vänster om Kungsgatan ser vi Frans Hellgrens "Bankhus" som togs i bruk 1901. Längre ner det lilla vita huset "Biljarden", likaledes Hellgrens hus byggt på tidigt 1890-tal. Hitom Bodån huset där apoteket flyttade in 1897. Bortom "Storbron" "Spruthuset" där polis- och brandstation tillkom 1914. I fonden ser vi gaveln på Åkerlunds Eftr. och till vänster därom EW-salongen.

Biografer i Boden

Teater-Biografen

Föreställningar kl. 7 och 8.30 em

Röda Kvarn

Seriefilm i sex delar med utbrytarkungen HOUDINI

Styrelse och övriga funktionärer för Boden Överluleå ForskarFörening

Föreningens adress: c/o Sandberg, Kålrotsvägen 11, 961 47 BODEN

Postgiro: 157 58 - 6

Tel till forskarrummet i Råbäcksgården: 0921 - 504 13

Ordförande	Björn Fredriksson	Nipvägen 18	961 44 Boden	tel 0921 - 65 315
		e-post: bjorn.fredriksson@nwc.bd.se		
V.ordförande	Constance Rutberg	Svartbyv. 10 D	961 37 Boden	tel 0921 - 16 311
Sekreterare	Ewa Sandberg	Kålrotsvägen 11	961 47 Boden	tel 0921 - 72 274
Kassör	Barbro Lampinen	Unbyn 290	961 93 Boden	tel 0921 - 480 021
Ledamot	Ebba Loräng	Kungsgatan 14 A	961 31 Boden	tel 0921 - 13 240
Styrelsesuppleanter	Arnold Lagerfjärd	Trollsländevägen 9	961 68 Boden	tel 0921 - 13 750
	Hagar Nordlund	Saxvägen 29	961 42 Boden	tel 0921 - 15 264
Valberedning	Kristina Öhman	Pringsgatan 25	961 31 Boden	tel 0921 - 15 979
	Linnéa Westerberg	Buddbyvägen 41	961 42 Boden	tel 0921 - 60 075
	Anna-Maria Persson	Karetvägen 24	961 42 Boden	tel 0921 - 53 333
Revisorer	Carl-Lennart Persson	Karetvägen 24	961 42 Boden	tel 0921 - 53 333
	Sixten Sandberg	Österby 950	961 95 Boden	tel 0928 - 40 132
Revisorsuppleanter	Britta Lundman	Domarvägen 17	961 39 Boden	tel 0921 - 13 879
	Herman Wahlberg	Kyrkgatan 18	961 34 Boden	tel 0921 - 10 942
Redaktion för medlemsbladet:				
Ansvarig utgivare	Ewa Sandberg	Kålrotsvägen 11	961 47 Boden	tel 0921 - 72 274
	Eila Fredriksson	Nipvägen 18	961 44 Boden	tel 0921 - 65 315
Bildansvarig	Rohland Öhman	Pringsgatan 25	961 31 Boden	tel 0921 - 15 979
Kontaktperson i datafrågor: e-post: gglaas@telia.com				
	Gunnar Glaas	Kungsgatan 38	961 64 Boden	

INNEHÅLL

sid 3	Kvarteren längs Kungsgatan och ..., Medlemsmöte, Boden-ANAN, Spikenresan
sid 4 - 6	Kusinträff Oskar Essén
sid 7	Statistik, Sveriges Släktforskarförbund, Läst, Böcker, Förhandsbokning
sid 8	Året som gått, Givaren
sid 9	Skvallerspalt, Bevara släktforskarens resultat
sid 10 - 13	En rustmästare minns
sid 13	Korsordslösningar
sid 14	Tack, Nya medlemmar, Adressändringar
sid 15	Inte bara bark, Besöksstatistik, Jag söker rötter, Hur gammal? Medlemsavgiften

PLANERAD UTGIVNING

Boden-ANAN planeras komma ut:
vecka 33 - manusstopp 30 juli
vecka 45 - manusstopp 22 oktober

KODKORT och NYCKEL

Kodkort till ytterdörren och nyckel till kammaren finns att köpa i Råbäcksgården.
Kodkort kostar 50 kronor och nyckel 80 kronor.
För att köpa dessa fordras att du är medlem i föreningen.
Kortet ger tillträde till lokalerna från kl 07.00 till kl 21.00 alla dagar i veckan.
Nyckeln ger tillträde till kammaren där vi förvarar våra samlingar.
Tag kontakt med någon i styrelsen om du är intresserad.

ADRESSÄNDRING

Om du ändrat adress, var vänlig meddela föreningen din nya. Vi får inte adressändringar från något register.

Kvarteren längs Kungsgatan och Drottninggatan mellan Kungsbron och Lundagård

—anteckningar kring 1909 års triangelmätning.

När detta läses, är skriften med ovanstående titel under tryckning. Efter två års studiecirkel i ett samarbete mellan BÖFF och Studieförbundet Vuxenskolan har resultatet blivit en skrift på 156 sidor. Omslagets fyra sidor är i färg, medan övriga sidor är svartvita.

Boken är uppställd på samma sätt som skriften om Nedre Stadsdelen längs Kungsgatan och är således baserad på kartor och bilder från tiden runt sekelskiftet. Liksom i den tidigare boken, finns många av Carl Rudolf Frigghes bilder med, på hus som Frigghes påpassligt fotograferat innan husen revs. Även denna gång har vi i studiecirkeln haft stor

nytta av framlidne Hilding Jacobssons samling av tidningsurklipp och bilder, samt av dennes faders "Latin-Jacobs" anteckningar i såväl samlingen som på baksidan av många av Frigghes bilder.

Antalet bilder är i genomsnitt två per sida och annonserna i skriften är från tiden runt sekelskiftet. De två bilderna på Boden-ANANs framsida kom inte med i skriften.

Boken presenteras i Konstgilletts lokaler 12 juni – 18 juli. Dessutom visar BÖFF en del av sin fotosamling, Hans Lindgren sina vykort samt Ivar Lundström och R. Pahlsson sina bilder.

R.Pahlsson

Medlemsmöte

i Robbgården

Onsdagen den 26 maj, kl 19.00

Ur dagordningen:

Inför förbundsstämman - val av medlemsrepresentant, - behandling av inlämnade motioner
Inför sommaren - storstädningspersonal, - stugvärdar vid bl.a. hemvändardagar, midsommar, hembygdsgagar och skördefest

Besökslotteri

Kaffe

VÄLKOMMEN

Boden-ANAN

Vi i redaktionen blir ju både glada och stolta över det beröm som framförs om medlemsbladet men vi vill framhålla att det är ni som medlemmar som gör tidningen. **Utan ert material blir det ingen tidning.** Vi i redaktionen står för layout, redigering och för att välja ut vad som kommer med i respektive nummer. Vi skriver också (oftast) de notiser som finns om verksamheten i föreningen.

Det har bl.a. framförts önskemål om artiklar rörande Överlule-byar. Vi ser fram emot att få in sådana, för vi har tyvärr inga på lager. Antavlor att publicera tar vi också gärna emot, m.m.

Hjälp oss fylla medlemsbladet med intressant material och framför gärna uppslag och synpunkter så att tidningen kan fortsätta att utvecklas.

Spikenresan den 7 juni

Vid tidningens "pressläggning" finns det fortfarande platser kvar. Ta chansen och följ med. Senast den 13 maj måste du anmäla ditt intresse (men vi kan inte garantera att det finns platser kvar så länge). Endast 200:- för resan inkl fika, lunch och guidning!

Inne i Råbäcksgården finns en anmälningslista där du själv kan teckna dig - annars går det bra att ringa till Björn eller Ewa (eller någon annan ur styrelsen).

Kusinträff Oskar Essén

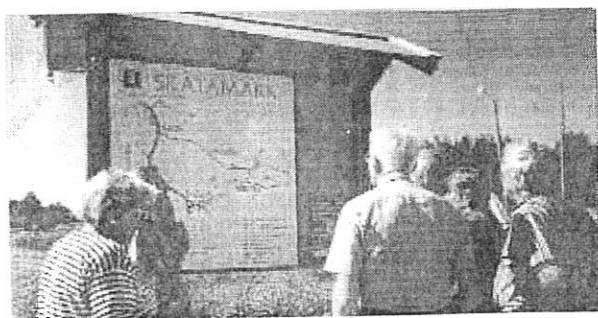
26 - 28 juni 1998 i Boden

Närvarande: Marianne och Bengt Larsson Boden, Benedicta och Harry Oddbratt Boden, Else och Yngve Harde Malmö, Claes-Göran Harde Malmö, Elisabet Rosenberg Genevad, Mildred Kättström Västerås och Jan Storm Stockholm

Här följer en kort resumé, som får bli minnesanteckningar från en subjektiv bedömare, vid vår kusinträff.

Fredageftermiddag den 26 juni anlände de flesta av oss till Luleås flygplats Kallax och togs av våra norrbottensboende värdar och vänner. Första kyrkliga besöket blev Gammelstads 1400-talskyrka och dess kyrkby, som sedan 1996 finns på Unescos världsarvlista. Det var dit våra förfäder färdades, för Rånegrenen fram till början av 1650-talet (då Råneå fick sin första kyrka S:t Pers Capell) och för Skatamarkarna fram till 1831 då Överluleå kyrka i Boden blev färdig. Överluleå kyrka byggdes 1827 - 1831, under Carl XIV Johans tid, av byggmästare Olof Gustav Alm. Vingslag, Vingslag

Kvällen tillbringades med middag och trivsam tillvaro hos Ben och Harry. Det är förunderligt vad släktskap ändå kan förena och göra en första kväll så full av diskussioner trots att många av oss inte setts på 30 - 40 (ja ännu fler) år. Ett stort tack till Ben och Harry.

Lördagmorgon: samling på P-platsen vid Bodens kyrka för kort genomgång av dagens utfärdsplaner. Uppsittning i bilar under överinseende av färdledare och transportsamordnarna Bengt och Harry. Första stopp vid den upplysande orienteringstavlan vid skatamarkinfarten. Skatamark som är vår morfars/farfars födelseby. Här förde släktskapen oss djupt ner i medeltiden, hemma hos Etel och Birger Nilsson i deras förtju-

sande hem 'i si Sonadill' i Skatamark. Birger var med i studiecirkeln som tog fram boken "Skatamark förr och nu". Birger har själv skrivit många av artiklarna och dessutom som god tecknare illustrerat gamla händelser, verktyg mm. Bättre guide finns inte om bygdens personer och händelser ända ner till Maurits Olsson, 'i si Maurits', som skattefogdarna "tullade" första gången 1460. Sonsonen Olof Mauritsson var vid Älvsborgs lösen 1571 den näst störste skattebonden i byn. Hans tillgångar taxerades till: silver 5 ½ lod, koppar 3 pund, tenn 2 mark, kor 10 st, quigor om 3 år 2 st, - om 2 år 2 st, - om 1 år 4 st, får 26 st, getter 4st, svin 4 st, hästar 2 st för 25 mark. Löper 233 mark. Tionde blev 23 mark 2 öre 15 penningar. Birger berättade också livfullt om det för byborna gigantiska byggprojektet i modern tid, att utvinna mer åkermark genom sänkning och utdikning av Skatamarkträsket. Tankarna föddes redan på 1880-talet och genomfördes ungefär 1920 - 1940. Man grävde för hand. Träsket som förr gav byborna riklig fiskföda blev åker och betesmark en kort period, och nu 60 år senare håller träsket på att bli en vattensjuk kärrmark till glädje för ingen. Roligt var det dock att konstatera att de gamla goda bär- och svampplockarvännerna Nilssons och Oddbratts hade dessa gamla släktrötter. Birger och Harry hade dessutom varit officerskamerater. Så är det i släktforskning. Släktskap i varje buske. Ett stort tack till Etel och Birger.

Kaffepaus i det gamla skolhuset där morfars/farfars några år på 1890-talet var skollärare.

Färden gick sedan förbi Häggan där morfars/farfars brorson Oskar var bonde fram till sin död 1952. 'Oskar i Häggan' är det enda minne jag har av denna gren. Skatamark som plats har inte funnits i mitt medvetande före min släktforskartid. 'Oskar i Häggan' är i Skatamarksboken (s 143) omtalad som den fiolspelande "hån Wåss-Oskar" (Oskar Gustavsson 1892 - 1952)

Ett kort stopp i Inbyn där morfars/farfars föddes den 26 mars 1874, som 9:e barnet till bonden i Skatamark Gustaf Jacobsson Blom (1831 - 1899) och hans hustru Cajsa Lovisa Bäckström (1832 - 1909). För Gustaf Jacobsson Blom går anorna bakåt mot ovan nämnde Maurits Olsson och andra skatamarkare. En gren drar mot Råneå och le-

der till Pehr Andersson (1644/50 - 1729) osv. (Han med Gällivaremalmen.) Hustru Cajsa Lovisa Bäckström kom från Prästhalm i Råneå socken. Hon leder också till Pehr Andersson och en annan rånekändis, bonden och löjtnanten Påål Nillsson Loo (1615 - 1693).

Samröret mellan Råneå sockens norra- och mellanbyar och Skatamark var i forna tider naturliga när kyrkfärdernas mål var Gammelstad. Åtminstone vintervägar kunde vara naturliga över träsk och myrar förbi Skatamark ner mot Smedsbyfjärden och Persön.

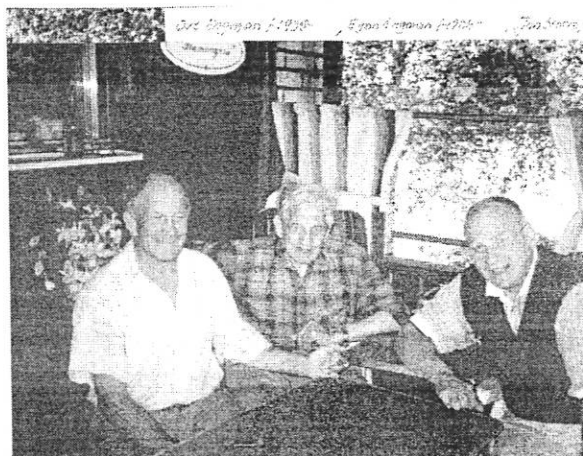
Vår färd gick rakt norrut från Inbyn till Sörbyn där morfar/farfar och mormor/farmor Hilma Josefina Näsvalls grenar strålar samman. Hon föddes i Gunnarsbyn Råneå sn den 27 oktober 1873.

En underbar smörgåstårtelunch äts på dansbanan i Sörbyn, vid Vitträskets vackra strand. Sörbydamen Monica Granström stod för anrättningen, släktskap outrett - men börjar man söka så finns närmare beröringspunkter än smörgåstårtan. Minnesstenen över Pehr Andersson fotograferades från alla håll - av alla. Den stora malmsten som skänkts av LKAB och restes här 1994 till minne av Pehr Andersson, 350 år efter hans födelse. Det var inte så konstigt att vi kände stolthet över denne man och hans strapatsrika färd till Gällivare på 1690-talet för att anskaffa mat till de nödlidande i hembygden. Han hemförde dessutom malm som blev upptakten till malmbrytning i Gällivare, förädling i Melderstein och Strömsund, ja med stora ord hela Norrbottens industrialisering. Vår ana Johan Andersson (1655/64 - 1742), Pehrs yngre bror, som också var med på "matfinnarresan" omnämns inte med några stora ord. Det kanske var många byabönder som var med, men endast 'ledaren' eller kungen går till historien.

Efter lunchuppehållet åkte vi nerför den s.k. kammen mot Pehr Anderssons födelseplats i dal-

gångsslutningen ner mot Abrahamsån. Platsen och folket som jag i min släktforskning så många gånger följt i mikroficheläsaren eller i drömmen - står här framför mig. Degersel no 1 (eller Sörbyn no 1). Brodern Johan Andersson blev den som övertog fädernehemmanet när Pehr drog vidare till Orrbyn, Prästhalm och sin död i Skatamark.

I 'Framigården' möter vi andra ättlingar till Pehr, far och son, Egon Engman (f 1906) och Ove Engman (f 1935). Vad världen är liten och släkten stor. Och ännu ett minnesblock av Pehrs "malm".

Nästa anhalt var Gunnarsbyn, vår mormors/farmors födelseby. År 1645 fanns två bosättningar i Gunnarsbyn - vi har anknytning till båda. I den ena var bonden Gunnar Andersson herre. Var det han som var den förste Gunnar? Gunnarsbyn! Från mormor/farmor leder dessutom tre strängar till Johan Andersson, samt till alla fyra Överstby (Rörträsk)-gårdarna 1645, till Lassbyn, Niemisel, Orrbyn, Böle, Råneå och bort mot Neder- och Överkalix.

I Råneå kyrka guidades vi av den sakkunnige och mycket engagerade kyrkvaktmästaren Gerhard Larsson. Med växande befolkning blev S:t Pers Capell för trång redan omkring sekelskiftet 1700 till 1800 och ny kyrka byggdes på 1850-talet. Den gamla kyrkan, som bl.a. vår ana Nils Olofsson i Böle hade varit på tigarresa för ända till Stockholm och drottning Christina, jämnades med marken. Bräder användes till delar i nya kyrkan. Allt löst gick på auktion berättar traditionen. Den "berömda" mässhaken som Påål Nillsson Loo hade hemfört från Tyskland finns dock kvar, men ej i kyrkan just nu. Bland kyrksilvret fick vi bl.a. se oblatasken från 1663 som fortfarande används.

Vid Andholmen berättade Leif Karlsson om planerna för det från 1700-talet nu renoverade länsmans- och löjtnantsbostället.

Före middagen ville vi också besöka Hasaforsen och se tallen från 1760, resterna av myrblästerverket och smedjan som tillverkade sågblad, draggar, spett och spik. Stället heter numera Orrbyn 1:81 och fritidsbos av Börje Moberg med fru som vi träffade bland myggen.

Marknadsstånden vid Meldersteins bruksherrgård gav oss möjlighet att köpa allehanda "närgjorda" produkter: hjortron mognade i midnattssolen, renhornspulver (utan övrig kommentar) m.fl. trevliga alster. Laxmiddag på herrgården med efterföljande studie av brukets historia. Smälte maten och dagens många intryck gjorde vi på återfärden till Boden, över södra Niemiholm, Degersel och Skatamark. En lång dag var till ända.

Den ljusa sommarkvällen tillbringade jag med att vandra runt i mina barndomskvarter. Det är 51 år och 4 månader sedan vår familj flyttade söderut. Minnet av min far finns kvar som text och bild i kulverten under järnvägsspåren vid centralstationen - honom hälsade jag givetvis på.

Söndagens samvaro och utflykt var disponerad att tillhöra modernare tid. Vår officer Harry hade förmåga att öppna militära dörrar och grindar så att vår bilkortege kom in på militärt område med bl.a. besök vid gammalt soldattorp och musikpaviljongen där Bens far spelat. Regementshistoria berättad av Harry. Färd till Rödberget där Bernt Selin tog emot oss med dånande militärmusik ur bilstereon "under Bodens kanoner". Han lotsade oss såväl genom fortets historia som genom fortet ända upp till bergets topp med en vidunderlig utsikt över Boden och de andra forten.

Vi hann med ett kortare besök på begravningsplatsen för att besöka släktingars gravar och vår morfars/farfars familjegrav. Marianne och Bengt bjöd på lunch i daghemmet på Prästholmen i Boden. För mig var jag nu på min barndoms "tuvlinda" där som barn jag hoppat från tuva till tuva fram till spången till Killingholmen. Visst är det underligt att man stående på en asfalterad parkeringsplats kan se ett landskap som det såg ut för 50 år sedan.

En liten litterär sväng ut till Björkelund och Eyvind Johnsons gård. Min far, som var med på Eyvinds brors 50-årsdag, berättade sedan att den där

Eyvind var en jäkel på att hålla tal. Han var ju då inte känd och ännu mindre påtänkt Nobelpristagare. Eftermiddagens sista besök var platsen på Fagernäs som våra föräldrar med sina föräldrar bebodde i seklets begynnelse.

Kusinträffen avslutades under värdiga men enkla former med ost, kex och någon dryck, utanför kyrkstugorna på slutningen ned mot Bodträsket. Mariannes välsingelse till oss alla kändes värmande i den nedåtgående solen. Ett speciellt tack till "dörr-öppnarna" Bengt och Harry samt deras fruar, våra kusiner, Marianne och Ben. Utan deras hjälp och glädje hade vår träff kanske inte blivit en sådan succé.

Måndagen tillbringade jag tillsammans med Boden Överluleå ForskarFörenings ordförande Björn Fredriksson i föreningslokalen Råbäcksgården. Björn delade flitigt och gärna med sig av sina gedigna historiekunskaper om hela norrbottensbygden. Vi har dessutom givetvis band gemensamma till Pehr Andersson och Påål Nills-son Loo. Även Björn guidade mig bl.a. om Engelska kanalens historia. Plötsligt sa han: "Nu står vi där Hedenkaféet låg". Det behövs stor minneskapacitet för att återskapa de ljuvliga sommarkvällar, när pappa kastspöfiskade vid stranden och jag hoppade omkring på stenarna och mor drack kaffe på kaféet. Den stranden och den forsen ligger nu död långt under den blanka vattenspegeln.

På kvällen rattade jag min hyrbil åter mot gamla fädernetrakter. I Sörbyn hade jag bestämt träff med en annan Pehr Andersson-ättling, numera Stockholmare Ingemar Engman. Han har forskat mycket i gårdarnas historia och dess befolkning. Vi har många beröringspunkter och en livlig diskussion uppstod. Det är underbart när kvällarna är så ljusa, att dagarna blir så långa, när så mycket skall insupas på kort tid. Vi åkte upp till Överstbyn (Rörträsk före 1700) och Brändheden (utflyttningsområde vid laga skiftet). Åter till min kyrkstuga efter midnatt.

Tisdag eftermiddag återfärd mot Stockholm. En fantastisk norrbottensresa och släktsammankomst är till ända för denna gång.

Jan Storm

Statistik

Sveriges Släktforskarförbund genomför varje år en enkät hos landets bibliotek och SVAR om avgifter för fjärrlån av böcker och mikrokort. Man tar också fram hur stort intresset för släktforskning är och hur många volymer mikrokort som lånas från SVAR via respektive kommuns bibliotek.

År 1996 hade Boden landets största ökning av utlåningen (+ 2'662 vol.) och låg totalt på fjärde plats i fråga om lånade volymer. De kommuner där utlåningen var större var Göteborg, Stockholm, Halmstad och Jönköping. År 1997 minskade lånen till Boden med 1'047 volymer, 7:e största minskningen i landet, och totalt hamnade vi på sjunde plats. Halmstad hade minskat ännu mer, så vi gick om dem men blev passerade av Västerås, Borås och Örnsköldsvik. Under 1998 fortsatte lånen till Boden att minska (-777 vol.) så att vi hamnade på tionde plats totalt med de 2'561 lånade volymerna. Av de kommuner som hade högre utlåning hade Borås och Halmstad lägre avgift än Boden (5 resp 10 kr) och Stockholm högre (25 kr). Övriga hade avgifter i Bodens nivå. Årslånekorten upphörde att säljas i Boden i november 1997. Det innebär att det fanns medlemmar som hade lånekort som gällde till och med oktober 1998. Att intresset för släktforskning fortfarande är stort vet vi, men hur kommer bibliotekets avgifter att slå på utlåningen när de får fullt genomslag?

Föreningen fortsätter att köpa in fler mikrokort, i takt med att ekonomin tillåter, för att lindra effekterna av låneavgifterna.

Vår förening är medlemsförening i

Sveriges Släktforskar- förbund

Sveriges Släktforskarförbund verkar för att sprida kännedom om släktforskningen som *kulturfaktor*, *ideell rörelse* och *vetenskap*.

Kontakta gärna Släktforskarförbundet direkt: *Box 30222, 104 25 Stockholm. Tel: 08-695 08 90.*

..och vi ser med glädje att ytterligare en norrbottensförening anslutit sig i Sveriges Släktforskarförbund, nämligen Kiruna Amatörforskarförening. Vi hälsar dem VÄLKOMNA.

Läst

I nr 1/97 av medlemsbladet redovisade vi en antavla för separatistledaren Johan(nes) Riström. Han var född i Prästholm, Råneå fs och dog i Lund, Skellefteå lfs. En artikel "Riströmare vad och vilka är det?" av Lester Wikström finns i nr 64 av "**Roten**", Skelleftebygdens släktforskarens medlemsblad. Den handlar om densamme och både han och hans maka finns på bild

"Roten" finns i hyllan i köket. Där finns numera också Jämtlands läns Släktforskarens medlemsblad samt återuppståndna "Släktfåran" från Lyckselebygdens Släktforskarförening.

Kjell Mäki, Lulebygdens forskarförening har under 1998 undersökt forskningsmöjligheterna i samtliga norrbottenskommuner. Han har betygsatt i en femgradig skala där maximala poäng blir 55. Inte oväntat toppar Bodens kommun i den undersökningen. Vi fick 42 poäng vilket också Kiruna tilldelades.

Med andra ord: med 13 poäng till blir forskningsmöjligheterna perfekta.

Böcker

Ett exemplar av boken **Lantmäteri i Norrbotten** utgiven 1995 av Norrbottens Läns Lantmäteriförening och Föreningen Norrbottens Lantmäterimuseum har skänkts av utgivarna och finns numera i hyllan. (Om du är intresserad av att köpa ett eget exemplar så kan du beställa via föreningen).

Den nya boken **Sockenkarteverket** av Georg Palmgren finns numera att köpa i Råbäcksgården. (Medlemmar får köpa till rabatterat pris.) Boken handlar om 1850-talets sockenkarteverk och innehåller beskrivningar över städerna Luleå och Haparanda samt socknarna Carl-Gustav, Nederkalix, Nedertorneå, Råneå och Överluleå. Den behandlar frågor om bl.a. socknens allmänna beskaffenhet, folkmängd, folkets levnadsförhållanden, klädedräkt, seder och bruk m.m.

Förhandsbokning

Skriften "Kvarteren längs Kungsgatan och Drottninggatan" som kommer ut den 12 juni kommer att försäljas i Råbäcksgården. Den kommer att kosta 100:-. För att förvissa dig om ett exemplar så kan du förhandsboka redan nu. Vi har även nytryck av skriften om Nedre Stadsdelen som kostar 60:-.

Året som gått

I en förening sammanfattas det gångna året av verksamhetsberättelse och årsmöte. Det senare hölls i Almska skolan den 7 mars. Tyvärr grasserade influensan som värst just då, så färre deltagare än vanligt kunde komma. De som inte kunde komma missade då förutom de sedvanliga årsmötesförhandlingarna även ett mycket uppskattat föredrag om Påskön. Det var medlemmen Siv Nilsson som besökt denna lilla ö, 118 km², 360 mil väster om Chile. Hon visade bilder och berättade medryckande om ön och dess fascinerande historia.

Av de förtroendevalda hade vice ordförande Kristina Öhman, styrelsesuppleanten Ulf Andersson och medlemmen i valberedningen Waldemar Gustavsson av sagt sig omval. De avtackades och fick som erkänsla för gott utfört arbete välja var sin bok ur föreningens sortiment. Årsmötet beslöt vidare att utse Kristina Öhman, en av föreningens grundare och dess första ordförande, till hedersmedlem på livstid. Som bevis på detta förärades hon en tavla.

Till ny styrelseledamot utsågs tidigare styrelsesuppleanten Ebba Loräng. Nya styrelsesuppleanter blev Hagar Nordlund och Arnold Lagerfjärd. Ny i valberedningen, tillika sammankallande, blev Kristina Öhman. Övriga val innebar omval.

Dragningar förrättades dels till vinnarna av korsordslösningarna (se annan artikel), dels till besökslotteri och till ett lotteri som såldes på plats. Besökslotteriet vanns (som vanligt) av Lars Lampinen. Vinsten var en osthyvel med renhornsskaft. Det försålda lotteriet hade tre priser, samtliga näverarbe-

ten. Förstapriset, ett brödfat, gick till Allan Nilsson och andra och tredjepriserna, blomstrutar, gick till Sixten Sandberg och Rohland Öhman.

Av verksamhetsberättelsen framgick att även 1998 varit ett år då föreningen haft många aktiviteter. Antalet medlemmar ökade under året med 33 st, till 292. I Råbäcksgårdens Gästbok inregistrerade sig 3'964 personer. Det hölls sex studiecirkel i studieförbundens regi och tre elevgrupper från högstadiet handledes med medlemmar som ledare. Soldatforskningen och renskrivningen av födelseböcker fortsatte under året.

Föreningen var representerade vid Sveriges Släktforskarförbunds riksstämma och vid Övre Norrlands ForskarFöreningars träff. Vi deltog i Arkivens dag med den bildutställning som vi dessförinnan haft utställd i stadsbiblioteket. Till förbundets riksstämma inlämnade föreningen en motion med hemställan om att förbundet skulle verka för att ett Landsarkiv upprättas i Boden. Riksstämman antog motionen.

Årets resultat var en vinst på 2'598,42 kr som årsmötet beslöt skulle överföras till nästa år. Under året har föreningen bl.a. erhållit penninggåvor på 14'076 kr, inköpt mikrokort för 15'728 kr och maskiner (dator, skrivare, läsapparater) för 20'270 kr.

Om detta och föreningens övriga aktiviteter under året kan läsas i den kompletta verksamhetsberättelsen som finns att avhämta i Råbäcksgården.

Givaren

Många av våra medlemmar har blivit sittande i "kammarn" och bläddrat i de många pärmarna med tidningsurklipp. Man har hört: "Ja den branden minns jag!", "Nej, men är det så länge sedan Wallströms Café och Royal revs?" eller "Titta, en gammal krognota från Bodensia!". Kommentaren efteråt har varit: "Här skulle man ju kunna sitta och läsa hur länge som helst. Var har ni fått denna guldgruva ifrån?". Tidigare har vi svarat: "Från en anonym givare.". Nu kan vi lämna besked. Givaren var Hilding Jacobsson. Han gav detta till BÖFF 1992, när föreningen var nybildad. Gåvan omfattar 40 pärmar ca 2 hyllmeter. Förutom nöjet att sitta och bläddra och läsa i pärmarna är de en stor tillgång för den som är intresserad av Bodens historia.

Hilding Jacobsson avled den 13 mars i år, närmare 94 år gammal. Han var son till I A Jacobsson, "Latin-Jacob", ett för gamla bodensare mycket känt namn.

Hilding Jacobsson arbetade som sättnare på NSD, den tidning som hans far var med och startade. Han var en mycket försynt man, som absolut inte ville ha någon uppmärksamhet. Vi ville göra honom till hedersmedlem i föreningen, men han tackade nej. En röd ros tog han emot och ett tack. Hans minne kommer att bevaras med stor tacksamhet i vår förening.

Kristina Öhman

SKVALLERSPALTEN

Mikrokort: Nederluleå E:1 9/10

Dessa som för hwarjehanda grofwa lustar och missgerningar blifwit, efter Lag och Kongl.förordningar wederbörligen straffade.

År 1771

- den 20 do_ undergick soldatenkan Margit Grönberg ifrån Skäret, uppenbar kyrkoplikt, för stöld å annans åker i byn.

År 1772

- den 2 feb. undergick Bonden Per Olsson från Långnäs, uppenbar kyrkoplikt för tjufnad å anders hu

- den 9 feb. undergick qwinspersonen Sophia Hindriksdotter i Gl.Staden för tredje gången begånget lägersmål, hemlig aflösning.

- den 5 och 12 Aprilis undango soldaterna ifrån Umeå Bjur. (Torrseå) och Tegman som var född i samma församling 2ne söndagars uppenbar kyrkoplikt efter h..... dom, för stöld på i Umeå som

- den 26 Aprilis undergick pigan Helena Jönsdotter ifrån Unbyn hemlig aflösning för snatteri.

- den 4 October undergick afsked soldaten Anders Flink i Persön uppenbar kyrkoplikt för tjufnad ute på marken.

- den 18 October undergick Bonden Per Olsson ifrån Långnäs uppenbar kyrkoplikt efter 2ne söndagar stående på (pålen), för andra gången begånget stöld på marken.

- den 25 October undergick qwinperson Brita Persdtr if. Smedsbyn hemlig aflösning för lönskaläge med (skomakar)gesällen Anders Valström som nekade.

- den 25 October undergick qwinperson Karin Hindricsdotter ifrån Björnsbyn hemlig aflösning för lönskaläge.

- den 1 November undergick Bonden Christiern Jönsson i Långnäs uppenbar kyrkoplikt för fylleri uti kyrkan.

Bevara släktforskares resultat

Det händer tyvärr att släktforskares material blir liggande på någon vind utan att någon närstående vill eller kan ta hand om det efter att släktforskaren avlidit.

Vart kan man vända sig för att se till att materialet inte går förlorat för framtiden? Det ligger ju ofta en oerhörd mängd arbete bakom forskarens resultat.

Arkihandlingar (brev, kartor, ägohandlingar m.m.) som rör en enskild person, gård eller lokalt förankrad släkt hör närmast hemma på landsarkivet. Riksarkivet eller Kungliga biblioteket kan tillfrågas om brevsamlingar och äldre handlingar av riksintresse.

Arbetsmaterial som anteckningar från arkivbesök och liknande kan tyvärr sällan användas av andra forskare. Om sammanställningar (med ordentliga källhänvisningar!) gjorts i en släktbok eller resultatpärm kan själva arbetsmaterialet oftast gallras ut. Men det är en grannliga uppgift att skilja ut det väsentliga!

Resultat i form av antavlor och släkttavlor, ansedlar eller personakter har däremot ofta stort värde för eftervärlden. Särskilt gäller det om forskaren gått igenom källor som inte finns mikrofilmade, eller som på annat sätt är svåra att hitta.

Gäller utredningarna till stor del en viss yrkesgrupp eller annan specialkategori finns flera organisationer som kan vara intresserade av resultaten. Lokala släktforskar- och hembygdsföreningar ska självklart kontaktas om materialet belyser "deras" områden. För mer geografiskt spridda släkter finns Genealogiska Föreningens arkiv i Stockholm, som samlat släktforskares resultat sedan 1930-talet. Där finns också hänvisningar till samlingar som placerats på andra arkiv. Du kan kontakta GF på tel 08 - 329 680 för råd.

Det är som sagt svårt att i efterhand sortera ut det som bör bevaras. Det bästa är om vi som släktforskar själva ger eftervärlden en fingervisning genom att anteckna på viktiga pärmar etc. om de bör bevaras eller inte, och kanske också hur och var.

Ian Hamilton, ordf.GF

Ordning är när man genast vet var man absolut inte behöver leta.

En rustmästare minns

av Reinhold Backman

Volontär

Pappa Gustav hade varit militär och berättade mycket från den tiden. Det är klart att det hade en viss inverkan på mitt val av yrke. Från det jag var arton år tänkte jag mycket på detta, men jag hade en nackdel, min längd underskred de 167 cm som var gränsen för att få bli ingenjörssoldat. Det gick bra att bli kavallerist, men jag var rädd för hästar.

Jag mönstrade på fettisdagen 1936 och blev tilldelad ing-trupperna. På hösten samma år hade jag uppnått rätt längd och sökte på Ing 4. De andra hade redan varit där så jag var ensam när jag åkte upp. Kom in på 1 komp expedition och mötte en väldigt stilig sergeant med ljusgrå uniform. Det var Karl Karlsson - "Spräng Kalle", som hade sprängt bort fingrar på höger hand. Jag frågade: "Är det här man blir volontär?" Han vände sej mot fönstret och svarade ja. Jag fick genomgå vissa prov bl.a i rättstavning. När det var färdigt ropade han: "Människa kan ni inte stava till galosch och till gulasch?" Nej svarade jag. Han blev vår modersmållslärare och jag fick i framtiden veta av min okunskap gentemot honom. Han hade fem ämnen på furirskolan och underkände mej i alla. När man sedan skulle sända mej till underofficerskolan var ju mina slutbetyg inte bra, men jag bad dem titta på varför en viss lärare hade speciella betyg på mej. Jag blev inkallad till kårchefen som bad om ursäkt och meddelade att mitt slutbetyg var "Med Beröm Godkänt" = AB, men som tur var tog jag inte AUS, utan slutade.

Jag tog åter fast tjänst efter kriget.

Hästar

I stallet stod 36 hästar. Vi "kaniner" fick klockan 06.00 varje morgon rusa till stallet och börja dagen med rykt. Jag hade en ilsken kuse som hette Garm. Han bet sönder axeln på mej, så jag hade tråkiga sår där. Det blev en rutinläkarundersökning och kår läkaren upptäckte skadan (jag hade ju aldrig vågat anmäla den). Det blev ett väldigt hallå, och Garm fick stryk av stallfuriren när jag ryktade, så han vågade till slut inte bita mej.

På furirskolan skulle vi rida. Grabbarna och min häst kom först hem, sen kom jag. De hade alltid

börjat nästa lektion när jag anlände. Det var en fanjunkare Holmén som hade den, och han sa alltid när jag kom: "Åsså Backman". Men det tog ju tid, gå från A8:s ridfält, till stallet och sadla av, in och byta om och sen till lektionssalen.

Tartsan

Under första året på Ing 4* hade vi en "trestreckad" furir på 1 komp som kallades Tartsan. Det där med trestreckad betydde att han genomgått underofficerskolan i Uppsala och väntade på att bli sergeant. Dessutom hade han en extra "snara" som visade att han tagit studenten samtidigt med skolan. Han var en pina för oss "kaniner". Det var lördag och han hade visitationen av oss före permissionen. Under skåpvisitationen hade jag en undertröja hängande på en krok, och han frågade vad detta var. Jag svarade "en skjorta" för vi sa aldrig undertröja hemma. Han hakade upp sej på detta och jag fick till slut säga att det var en tröja. Så började vapenvisitationen och där åkte jag dit. Jag fick komma in varje halvtimme på furirrummet och visa upp vapnet. Han hade bl.a en mycket vass blyertspenna som nådde in i varje vrå på geväret och alltid hittade han smuts. Så fick jag hålla på till klockan 18.00. Då frågade han om jag ville ha permissionssedeln. Jag var tvungen att säga att jag inte hade någon nytta av den, för tåget hade redan gått. Då rev han sönder sedeln framför ögonen på mej med orden "visst heter det undertröja". Då förstod jag att det inte var gevärets fel utan tröjans.

På måndagsmorgonen blev jag inkallad till kompanischefen på förhör för att jag inte lämnat in min permissionsedel. Han trodde jag hade "bondat". Jag svarade att furir PG Eriksson rev sönder den klockan 18.00 på lördagkvällen, så jag hade inte haft någon permis över helgen. Oj vad kapten blev rolig. Sedan rörde furiren mej aldrig mer. Så småningom blev vi mycket goda vänner, och låg ute tillsammans under beredskapen.

Repressalier

Tartsan hade inte bara vänner. Genom att han hade studentexamen kunde han bli officer efter krigets slut. Men han blev bortröstad. Han begär-

* volontärer kallades ibland kaniner

* Efter 1937 Ing 3

de företrädde hos försvarsminister Per-Edvin Sköld för att få veta orsaken, och det fick han. Han hade nämligen varit hård och dum med alla officerare när de var kadetter, och nu hämnades dom på honom på detta sätt.

PG blev så småningom kassachef och tygförvaltare.

Gasmask

Vi gick korpralsskolan 1937 - 1938 och vintern var ganska kall och vi fick vara med om vår första vintermanöver som till slut måste avbrytas två dagar före slutet, för det var -35° varje dag och förfrysningarna var många. Man skulle prova om vår gasmask kunde användas i 25° kyla. Det gick till så att det sattes upp ett tält på flygfältet och vi skickades in i detta. Sen utlöstes en tårgaspatron och vi fick sätta på oss gasmasken. Den frös omedelbart i ventilen. Vi försökte smita ut under tältduken men där stod det alltid ett befäl och "fotade" in oss igen. När de tyckte att vi hostade alltför mycket avbröts övningen. Och provsvaret blev: "man kunde inte använda gasmasken i sådan kyla".

Skidorientering

Våra skidor var nio fot långa med lösa bindningar, alltså öglan för fotsnibben var av läder. Så blev det en orientering, sträckan var - toppen på Karlasjöberget och toppen på Sävastklinten, c:a 25 km. Det blev mest djupsnö eftersom den enda landsväg som man kunde nyttja var den mot Mockträsk. Min kompis under "stamåren" Henning Nässén och jag åkte tillsammans. Henning hade stamnummer 16/1 och jag 15/1. Vi hade ju kondition "till tusen" så det gick ganska bra upp mot Karlasjö, sen skulle vi då över älven mot Sävast. När vi nått stranden strax norr om Öändan fanns det några gårdar där, och eftersom vi var ganska törstiga gick vi in i en gård och bad om ett glas vatten (jag vet nu på äldre dar att de hette Sköld). Mannen därinne blev rasande på oss och sa att de inte var någon matstation åt militären, utan det var bara att packa sej ut annars skulle en viss potentat ta oss. Vi blev förstås "skrajsna" och försvann ut, och kunde inte förstå att det fanns så hemiska människor. Vi tog nu ut riktningen mot Hässitjärn, som ligger under Sävastklinten, och följde en vinterväg och kom till ett hus. Vi sa "här går vi in, de kanske är snällare", och det var dom. Det var en snäll tant som inte ville ge oss vatten

utan ett glas mjölk och smörgåsar. Det visade sig att de hade en son som var "stammare" på A8 (han blev sedan polis i Boden) och därför tyckte hon synd om oss när hon hörde vad vi blivit utsatta för. Familjen hette Broström (och jag kom så småningom att orientera i BBK med deras dotter Linnéa).

Sen gick det undan upp till Sävastklinten och hem till kasernen.

Traktortvätt

Vår furirskola på Ing 3 bildade 1939 en plogpluton med furirskolan på Ing 2 i Eksjö. Vi hade två stora Caterpillar-traktorer. Under vintermanövern i Älvsbytrakten stod vi för upplogning av vägar inom stridsområdet. En dag fick vi order om att utgå mot Norra byn i Älvsbyn. När vi kom fram stod där en vaktpost vid vägen och visade att vi skulle följa en bäckravin ner mot älven. Jag var förare på första traktorn. Det var rena konststycket att behålla traktorn på rätt köl i den branta ravinen. När vi var framme vid älvstranden frågade vi oss själva om det verkligen var meningen att vi skulle ge oss ut på isen med våra traktorer, men vi hade ju blivit visade hit så det var bara att fortsätta. Ute på isen gick en patrull och undersökte om isen höll. Vi ropade och frågade om så var fallet, men fick inget svar. Traktorledaren var Ing 2-are

och hette Nööjd. Han sa att vi måste fortsätta. Jag körde ut, och kom c:a tio meter innan traktorn gick genom isen. Där var väldigt strömt, men den vattenkaskad som uppstod kastade mej från sittbrunnen så jag hamnade mot iskanten. Där blev jag hängande tills grabbarna drog upp mej. Jag hade tunga läderkläder på mej, så det var tur att jag inte hamnade under iskanten. Jag vet att jag bad om en cigarett, men grabbarna berättade sen att jag inte tänt den utan tuggat på den tills de tog den ur min mun. Jag var nog rätt skakad. Så här tio meter från land syntes inte traktorn, så mycket lutade det.

Vid den efterföljande krigsrätten framkom det att det var hästar som skulle färdats där. Man försökte att lägga skulden på Nööjd, men så blev ej fallet. Det blev tyst om saken så det var nog högre upp som felet låg.

När vi efter manövern slut skulle bärga traktorn blev min mamma sjuk så jag fick inte vara med. När de kom tillbaka sa skolchefen, kaptén Gunnar Falk, "Hur f-n bar korpralen sej åt att få ner traktorn efter bäckravinen som lutade så förb-t?" Efteråt fick ju motorverkstaden "ett himla jobb" att plocka sönder traktorn i småbitar och få bort allt vatten. Men när allt var över gick jag och grunnade på en sak. "Behövs det egentligen några fiender, klarar vi inte sådana saker bäst själva?"

En rolig detalj i det hela var att den där patrullen som undersökte isen, dom fortsatte fastän traktorn låg på älvbotten!

Vinterkriget

Det var oro i världen och den 30 november 1939 anföll Sovjet Finland. Den 8 december blev jag och min bror Bertil mobiliserade. Vi ryckte in på Läroverket i Boden, och kom på samma pluton. Jag blev plutch stf och "straffade" honom med att konstituera honom till gruppchef och vicekorpral. Han fick en krona mer i terminslön. Vi låg i en skolsal, på golvet. En kompis, Edlund från Arjeplog, hade med sej torkat renkött som vi satt och karvade av när plötsligt en man vid sin bädd började bedja. Det blev "dödstyst". Han bad att kriget snart skulle vara slut och att vi alla skulle få fara tillbaka till våra hem (för mej blev det fem år). Han hette Nygren (42 år) och var från Kramfors, och var tillsammans med fyra andra på plutonen landsstormare. Kompanichefens ordonnans Svedberg, även han från Kramfors, kunde som vanligt

inte hålla tyst utan sa: "inte f-n tror du väl Nygren att Gud kan ta oss ur det här h-vetet, utan här blir vi länge". Nygren sa: "Banna du Svedberg, men dagen kanske inte är så avlägsen". Vi la oss alla på våra madrasser.

Vi var ett förband som snabbt skulle ta oss till finska gränsen. Detta skedde på skidor och med hästar. Vi fick ligga över julen i Mieköjärvi, norr om Överkalix, och vi som hade nära hem fick permis. Det hade till följd att de som var kvar fick sköta om hästarna. Ankarberg från Alnö var rädd för hästar så han satte sig på utedass, ett åtta-håls. När han satt där kom det in en till, och "Ankar" kunde inte vara tyst utan frågade om han också hade smitit från hästuttagningen. "Nää" fick han till svar. "Vem f-n är du då" frågade "Ankar". "Jag är kompanichefen" var svaret. De fick sej ett riktigt gott skratt, och "Ankar" slapp hästar.

Omkring nyår var vi framme vid vår förläggning på Rousniemi gård, en udde i Sokoljärvi väster om Kuivakangas. Den 13 mars kom Moskva-freden för Finland. De fick mista Karelen, Sallaområdet, Petsamo och flera öar i finska viken samt lämna Hangö som bas till Sovjet. Samma dag kom det order att de fem landsstormarna skulle hemförlovas. Vi hade samlats på gården för att ta farväl, och skulle hissa flaggan. Jag tog ett kort och av någon anledning blev flaggan finsk på kortet! På bron stod Svedberg. Nygren steg ur risslan och gick fram till honom och kramade om honom utan ett ord. Den 1 april förflyttades vi till Landskrona men det är en annan historia, då var det Danmarks och Norges tur.

Beredskapsår

Vårvintern 1941 låg vårt beredskapskompani i Iso-Karsikkojärvi, efter en vinterväg tio km norr om Vuono vid Haparanda. Dit kom man bara med häst, och vi hade 36 stycken. Min kompch, som var "statare", hade det lite svårt med spriten och vid ett tillfälle fick han fyra dagar i "buren". Jag som hans adjutant fick vakta honom där ute i ödemarken! Vi hade årets rekryter på kompaniet och upp från Boden kom en fanjunkare Otterstén för att hämta sina rekryter. Han hade aldrig varit i fält, utan bara på kasern. Släppte aldrig kassaskrinet. Skällde dagarna i ända på kaptén och mej. Sov med kassaskrinet under huvudkudden. Blev retad av sina kolleger som var stat-uoff. Mej hatade han för att jag var konstituerad.

Under alla dessa beredskapsår försökte jag aldrig ens mista en krona, och ändå hade vi aldrig något kassaskåp utan bara en hemmagjord expeditionslåda. Där förvarades pärmor, hemliga handlingar, kodböcker, kassaskrin och kassahandlingar. Aldrig försvann något.

Så småningom kom jag att förflyttas till Ing 3, när det började bli lugnare med Hitler och allt, c:a 1944. Vi som var konstituerade hatades hjärtligt av förvaltare och fanjunkare på stat. Man gick in med en skrivelse till kårchefen, att vi ej skulle få äta på underofficersmässen. Kårchefen meddelade herrarna att vi var lika äkta befäl som någon annan, och på officersmässen hade de befäl som hade rutiga

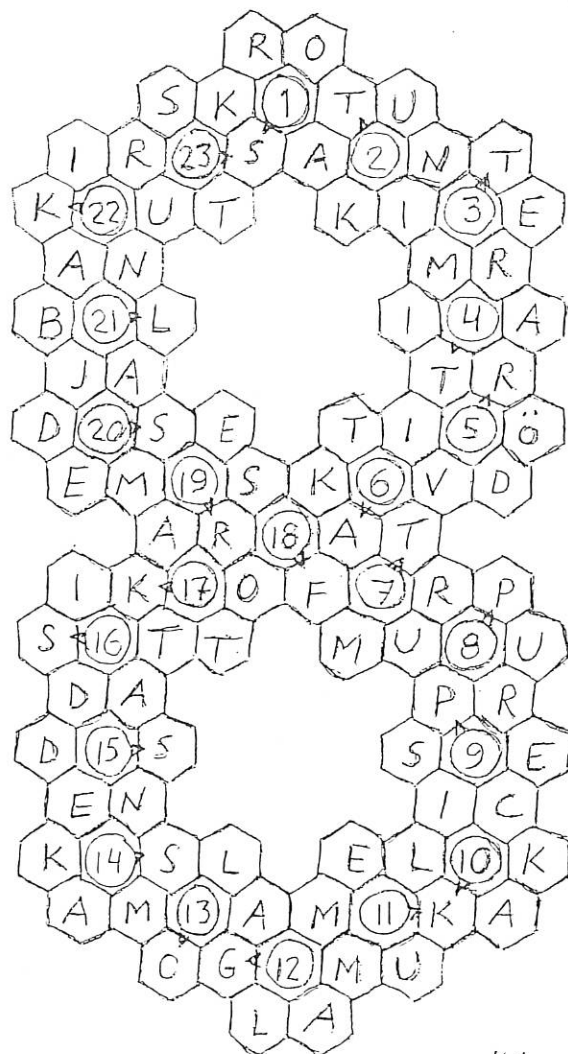
gradbeteckningar. Deras "ärtmiddagar" fick vi inte delta i, utan äta en timme tidigare. Fanjunkare Hälje hade mage att komma upp till oss och ville ha våra motböcker så att de kunde köpa sprit till ärtorna. Det blev ju nobben.

Som bevis på hur ärligt det gick till sinsemellan så bodde vi tre statssejant och sex konstituerade i en barack inom kasernområdet. På kvällarna kom det en del marketenterare och lämnade över sina dagskassar. Dessa kunde läggas på ett bord till på morgonen när de skulle sättas in, men aldrig att det försvann ett öre. Detta med tanke på Ottersten och kassaskrinet långt där uppe i ödemarken.

Korsordslösningar

I nr 4/98 av Boden-ANAN fanns två korsord att lösa. Totalt fick vi in 23 rätta lösningar. Vid årsmötet drogs sex vinnare. I rutnätskorsordet var de: Gun Skoog, Sandviken (sekr. i Sällskapet Släktforskarna och en av de ansv.utg för deras medlemsblad "Stamträdet"), Gurli Lönnebjör, Helsingborg och Ebbe Lundström, Boden. I vaxkakekorsordet var vinnarna: Linus Hansson, Trångfors, Barbro Lampinen, Unbyn och Roger Lönnebjör, Dalby. (Vi har börjat få scannade bilder från museet av de glasplåtar från Andersson & Östlings fotoateljé som Gurli och Roger Lönnebjör skänkt.) Förstapristagarna fick var sin penninglott och de övriga pristagarna var sin trisslott.

	A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	N	O	P
1	Ö	N	N	E	R	U	D			V	A	G	N	A	R	
2	V	Ä		R	U	D	O	L	F		R	E		U		
3	E	R	A		T		P	Y	R	O	T	E	K	N	I	K
4	R	K		G	O	L	F	T	U	R	N	E	R	I	N	G
5	K	E	F	I	R		U	T		S	N	O		E		
6	A		O	B		S	N	A	R	T			L	A	R	S
7	L	O	R	R	Y		T		Ö		K		O	V	A	L
8	I		S	A	X	A			D	R	A	G	G	A	D	E
9	X		K	L	A	R	Ä	L	V	E	N			H		I
10		O	N	T		N	N		I	D	A		F		K	P
11	F	R	I	A	R	E	N		T	O	R	N	A	D	O	N
12		I	N	R	I		U	S	A		I		D		R	E
13	E	G	G		T	E		E		B	E	R	E	D	E	R
14	K	O		K	A	N	A	R	I	E	Ö	A	R	N	A	

KA.

Vi tackar "korsordsmakarna" Gunnar Glaas (rutnätskorsordet) och Kjell Andersson (vaxkakekorsordet) och alla som skickat in lösningar.

TACK

Ett varmt tack från BÖFF:s styrelse för alla de gåvor och bidrag vi fått:

Karl-Åke Andersson	Gnosjö	Kerstin Larsson	Råneå
Sören Björkman	Luleå	Hans Lindgren	Boden
Olof Blombäck	Boden	Carina Livbom	Boden
Inga Britt Dahlgren	Gävle	Ebba Loräng	Boden
Ingrid Edholm	Jukkasjärvi	Lars Loräng	Boden
Inger Enberg	Unbyn	Britta Lundman	Boden
Uno Englund	Boden	Barbro Palmér	Boden
Lennart Engström	Råneå	Hans och Birgitta Persson	Boden
Mikael Engström	Boden	Lisa Persson	Boden
Gun Eriksson	Sidensjö	Helga Pettersson	Boden
Ingrid Eriksson	Boden	Constance Rutberg	Boden
Marino Eriksson	Boden	Sven Olof Rutberg	Boden
Rolf Fredriksson	Boden	Bengt Rönnbäck	Boden
Åke Granqvist	Boden	Svante Sandström	Boden
Gun och Waldemar Gustafsson	Boden	Torbjörn Selberg	Sörbyn
Linus Hansson	Boden	Jan Storm	Enskede
Lisbet Hed	Boden	Per Erik Ström	Tobo
Brage Hermansson	Boden	Jan Svanholm	Boden
Knut Isaksson	Boden	Birger Zetterström	Boden
Anna Greta Johansson	Boden	Sven Åkerström	Råneå
Irma Johansson	Boden	Kristina Öhman	Boden
Rune Johansson	Edet	Rohland Öhman	Boden
Inga Maj Juhlin	Stockholm	Yvonne Öhrvall	Boden
Alice Karlsson	Boden	Norrbottnens Läns Lantmäteriförening och	
Arne Karolin	Boden	Föreningen Norrbottens Lantmäterimuseum	
Ulf Kjäll	Boden		
Lars Lampinen	Unbyn	samt till alla som gett bidrag i mikrokortbössan.	
Ingrid Larsson	Boden		

Nya medlemmar

Vi hälsar följande nya medlemmar välkomna i föreningen					medl.nr.
Eivor Nordqvist	Kammenvägen 3	975 96	Luleå	0920 - 256 120	378
Staffan Sundén	Kantarellvägen 24	961 48	Sävast	0921 - 73 030	379
Stig Lagerfjärd	Trollsländevägen 9	961 68	Torpgården	0921 - 13 750	380
Sixten Berg	Mejerigränd 4	961 61	Boden	0921 - 52 195	381
Elsie-Britt Sundberg	Degerbäcken 603	961 95	Boden	0921 - 61 111	382
Lester Wikström	Rörbäcksvägen 41 B	757 52	Uppsala	018 - 429 927	383
Lottie Rasmusson	Dammgränd 39	961 44	Bodforsen	0921 - 10 813	384
Ingvar Eriksson	Brobyn 15	961 91	Boden	0921 - 340 027	385
Britt Bertilsson	Snårvägen 15	961 44	Hedsvedjan	0921 - 65 623	386

Adressändringar

Sonja Stähle	Rådhusgatan 20	852 32 Sundsvall	medl.nr. 300
--------------	----------------	------------------	--------------

Inte bara bark

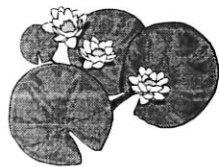
Nu när riksdagen står i begrepp att höja medborgarnas kostnad för den receptbelagda medicinen kanske det kan vara på sin plats att ta del av ett gammalt apotekarrecept.

Jacob Widgren, som var apotekare i Råne fr.o.m. 1862, gav år 1867 ut ett häfte "Anmäsning att bereda födoämnen af Granlaf, Islandsmossa m.m." i avsikt att hjälpa till med att lindra nöden efter den svåra missväxten det året. Han hade noggrant undersökt näringsvärdet i ersättningslivsmedlen.

Bröd af hwita och gula Näckrosrötter

Rotstockarne af näckrosor insamlas antingen tidigt på våren, innan bladen slagit ut, eller sent på hösten. Rötterna skäres på tvåren i tunna skifwor och allt skämdt och förderwadt fränskiljas. De sönderskurna rötterna torkas i en lindrigt uppvärmd ugn, hwilken är lagom warm, när en inkastad papperslapp ej alltför hastigt blir brun. De torkade rötterna malas eller stötas och siktas till mjöl. Rotmjölet lägges i stöp uti kallt watten i tjenliga träkärl, och nytt watten påslås dagligen, sedan så länge, till dess wattnet afrinner klart och utan smak. Det sålunda från bäska befriade och renade rotmjölet torkas i en lindrigt uppvärmd ugn, hwarefter brödet beredes på följande sätt: Tag till exempel 1 skålpund (ca 0,4 kg) af näckrosmjölet och 8 lod (ca 0,1 kg) eller mera, såwidt tillgång finnes af råg- eller kornmjöl, samt litet salt och kummin, knåda det till deg med watten och utbaka det sedan till tunnbröd eller bullar, utan föregående jäsning.

Anm.: Om våren wid islossningen pläga rötterna af näckrosor uppräckas af isen, och kunna de då lätt insamlas kring stränderna. Rotstockarne kunna äfwen insamlas på höstarne, sedan bladen affallit och rötterna hunnit sin fulla mognad; ty de innehålla då större stärkelsehalt än under blomningstiden. Näckrossötterna innehålla omkring 1/3 af sin wigt stärkelse.

Besöksstatistik

Den 17 mars inregistrerade sig den 19'000:e besökaren, sedan inflyttningen i mars 1994, i Råbäcksgården. Den här gången lyckades vår ordförande Björn Fredriksson tangerastrecken och därför förärades han en penninglott.

Jag söker rötter

Jag söker anor till Landbon Erik Larsson Född när? var? Gift 1789 5/2 i Råneå med Maria Danielsdotter f 1762 4/6 i Degersel (hennes anor finns). Vid vigseln nämns EL som nybyggare i Mårdsel (Råneå och Gällivare socknar). Jag har ej hittat honom där. Familjen finns i Rånbyn under hemman nr 6 som landbon, och i Holmsvattnet. Ingen födelsedata på honom där. Förste sonen Lars f 1791 8/10 i Degersel, men har ej hittat familjen där. Det finns en dotter Anna, inget födelseår angivet - har ej hittat henne född i Råneå. Erik Larsson död 1795 enl. hfl i Rånbyn, men har ej hittat honom i dödboken. (Mikrokort Råneå: Holmsvattnet A1:4 ¼ p 33, Rånbyn A1:4 ¾ p 200)

forskare nr 138

Ebba Loräng

Kungsgatan 14 A

961 31 Boden

tel 0921 - 13 240

En sjöman vid namn Hans Sandgren 1776 - 1837 gifte sig 1803 med Anna-Maria Eliasdotter 1777 - 1869 från Ale Långnäs nr 4 och bosatte sig där. Kan någon hjälpa mig med vem hans föräldrar var och varifrån han kom?

Margareta Näslund

Drejarvägen 7

961 40 Boden

tel 0921 - 14 789

Hur gammal?

Vi är ju en förening vars medlemmar mestadels sysslar med att ta reda på när människor är födda och andra elementära data om desamma. Som förening har vi inte noterat när våra medlemmar är födda! Det vill vi nu råda bot på. Vi vill registrera ert födelseår i vår medlemsmatrikel. Har du inget att invända mot detta så meddela någon i styrelsen vilket år världen hade nöjet att göra din bekantskap.

Medlemsavgiften

Du som ännu inte betalat in medlemsavgiften får tillsammans med den här tidningen ett nytt inbetalningskort, som en påminnelse. Om din medlemsavgift inte betalats innan den 1 juni kommer du att avregistreras som medlem.

Begränsad eftersändning
Vid definitiv eftersändning
retur med den nya adressen till:

B Föreningsbrev

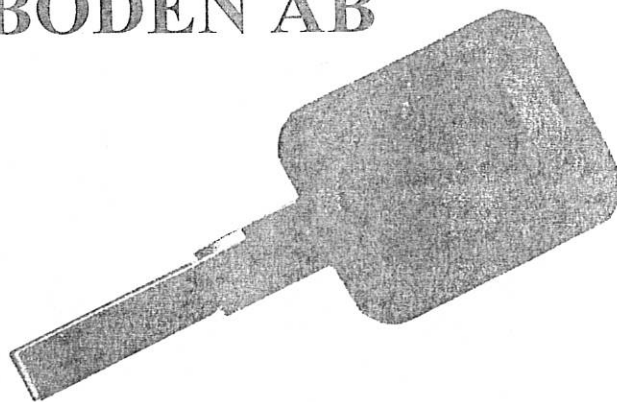
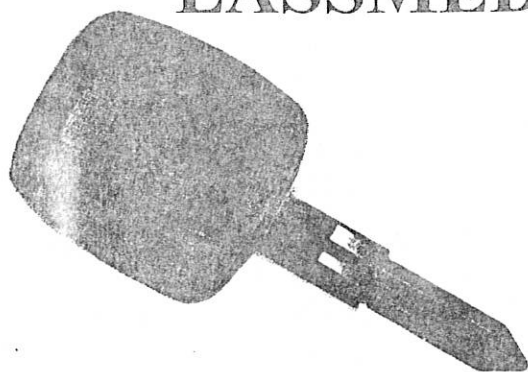

Boden Överluleå ForskarFörening
c/o Sandberg
Kålrotsvägen 11

961 47 BODEN

Har du NYCKEL problem
kom till oss

LÅSSMEDEN I BODEN AB

Vi gör transpondernycklar (Data) till ALLA bilar.

Vi gör CYKEL - BIL - VILLA nycklar på code.

Vi tillhandahåller moderna lås och vi reparerar även lås.

Vi satsar på SNABBHET och KVALITET.

Vi är medlem i Sveriges Låssmeders Riksförbund.

Besöksadress
Kungsgatan 20

Tel:
0921-108 40

Fax:
0921-504 44